

РЕШЕНИЕ

№ 7172

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9752** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. В. Т., чрез пълномощника му адв. С. С. от САК, срещу Решение от 27.07.2020г. по НАХД № 17914/2019 г. на СРС, НО, 108 състав.С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-021836/23.10.2019 г., издадено от влд. Началник сектор в ОПП-СДВР, с което на лицето на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750 лв. и наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца“, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Моли се решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР-ОПП – в съдено заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 12.08.2019 г., в 14:15 ч. И. В. Т. управлявал лек автомобил „К.“ с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Бил заснет с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M, № 509, разположена в автомобил на ОПП-СДВР. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Била измерена скорост на движение 113 км./ч., която след приспадане на 3 % възможна грешка била изчислена на 110 км./ч. Ограничението за скоростта на движение на МПС било 50 км/ч. за населено място. Бил изготвен и снимков материал. Прието било, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. и бил съставен срещу него Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 086235/04.10.2019 г.

Въз основа на АУАН, било издадено Наказателно постановление № 19-4332-021836/23.10.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП., при избиране на скоростта на движение на водача на ППС е забранено да превишава за ППС от категория В, каквото е процесното, в населено място максимална скорост от 50 км/ч.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП., при изпълнение на функциите си определените от Министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Видно от доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка, за установяване на нарушението в процесния случай е използвано годно техническо средство, одобрено по установения ред. Изготвен е снимков материал, от който са видни датата на извършване на нарушението, констатираното превишение, както и регистрационният номер на ППС.

Видно от съдържащото се в административнонаказателната преписка писмо от СО, участъкът от пътя, в който е констатирано посоченото в АУАН и НП нарушение са намира в населено място. При установена скорост на движение от 110 км/ч. превишението е от 60 км/ч.

Съгласно чл. 188, ал. 1 и, ал. 2 ЗДвП., собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. В попълнената от касатора декларация е посочено, че вероятно автомобилът не е бил управляван от него, но това не е достатъчно, за да бъде освободен от административнонаказателна отговорност, тъй като не е посочил друго лице, което е управлявало автомобила.

Според нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените АУАН по ЗДвП. имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на наказаното лице е да опровергае отразените в АУАН констатации. В проведеното пред СРС производство,

наказаното лице не е ангажирало никакви доказателства, които да оборват направените от полицейските органи констатации в АУАН, поради което, както правилно е приел и СРС в решението си, констатираното нарушение е безспорно доказано.

Според чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП., водач, който превиши максимално разрешената скорост се наказва за превишаване над 50 км/ч. - с „глоба“ 700 лв. и три месеца „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“, като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лв. В случая, определената глоба в размер на 750 лв. е под законоустановения размер от 800 лв., който следва да бъде определен, съобразно констатираното превишение, поради което същата е законосъобразно определена. Наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца също отговаря на цитираната норма, поради което е законосъобразно.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.07.2020г. по НАХД № 17914/2019 г. на СРС, НО, 108 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.